

без да знаеш че Божията благост ти води на покаяние? (5) А по упорството си и непокаянието си сърдце ти съгрупаш на себе си гнѣвъ за въ деветъ на гнѣвѣти и въ откритието на праведниятъ съдъ отъ Бога, (6) който ще въздаде всякому споредъ дѣлата му: (7) животъ вѣченъ на тѣзи които съ постоянството въ добро дѣло търсятъ слава, почестъ, и безсмъртие; (8) зростъ пакъ и гнѣвъ на тѣзи които ъпорствуватъ и се не покоряватъ на истината, а покоряватъ се на неправдата; (9) скѣрбъ и утѣшение на всяка душа на человека който работи зло, първо на Юденна *послъ* и на язичника; (10) а слава и почестъ и миръ всякому който прави добро, първо на Юденна *послъ* и на язичника. (11) Понеже Господъ на лице не гледа. (12) Защото тѣзи които съ сгрѣшиха безъ законъ, безъ законъ ще и да погинатъ; и които съ подъ законъ сгрѣшиха, подъ законъ съдени ще бѣдатъ, (13) (защото не съ праведни прѣдъ Бога слушателитъ на законътъ; но исполнителитъ на законътъ ще бѣдатъ оправдани. (14) Понеже когато язичницитъ, които нѣматъ законъ, по природа правятъ което е законо, то, и законъ като нѣматъ тѣ, сами съ законъ на себе си; (15) тѣ показватъ дѣлото на законътъ написано на сърдцата въкъ, пматъ и съвѣстѣта си която съсвѣдѣствува, и помислитъ които се осждаатъ или се и оправдаватъ помежду си единъ другий.) (16) Въ денѣтъ когато, оспоредъ моето благоуствование, Богъ чрѣзъ Исуса Христа ще съди тайнитъ дѣла на человекитъ.

(17) Ето, ти се разовешъ Юденитъ, и обѣдѣвашъ се на законътъ, и съ Бога се хвалитъ; (18) ти знаешъ волята неговоа, и фразсждашъ по доброто, понеже се научавашъ отъ законътъ; (19) имашъ още и увѣрение въ себе си че си водителъ на слѣпитъ, видѣлина на тѣзи които съ въ тъмнина, (20) наставникъ на простацитъ, учителъ на младенцитъ, понеже чимашъ въ законътъ образътъ на знанието и на истината. (21) И тѣй, ти който учашъ другито, не учишь ли себе си? Ти който проповѣдавашъ да не крадатъ, крадешъ ли? (22) Ти който казвашъ да не прѣлюбодѣйствуватъ, прѣлюбодѣйствувашъ ли? Ти който се гнушишь отъ идолитъ, свѣтотатствувашъ ли? (23) Ти който се хвалитъ съ законътъ, безчестишь ли Бога чрѣзъ прѣстѣпнието на законътъ? (24) Защото, споредъ както е писано, името Божие поради васъ се хуи между язичницитъ. (25) Понеже обрѣзанieto оуползува ако исполнявашъ законътъ; ако ли си прѣстѣпникъ на законѣтъ, то твоето обрѣзание става необрѣзание; (26) и тѣй, ако необрѣзаниитъ съхранява заповѣдитъ на закона, неговото необрѣзание нѣма ли да му се вмѣни за обрѣзание? (27) И въ природно състояние необрѣзаниитъ който исполнява законътъ не ще ли осъди тебе който имашъ писанието на законѣтъ и обрѣзанieto а пакъ си прѣстѣпникъ на законѣтъ? (28) Защото не е Юденитъ този който е навѣтъ такъва, нито е обрѣзание което е навѣтъ въ пѣтьта; (29) но Юденитъ е този който е вътрѣшно Юденитъ, и обрѣзание това което е въ сърдцето, по духъ, а

Иса. 30; 18. 2 Пет. 3; 9, 15.

Втор. 32; 34. Як. 5; 3.

Иовъ 34; 11. Псал. 62; 12. Приг. 24; 12.

Иер. 17; 10. 32; 19. Мат. 16; 27. Гл. 14; 12. 1 Кор. 3; 8.

2 Кор. 5; 10. Отк. 2; 23. 20; 12. 22; 12.

Иовъ 24; 13. Гл. 1; 18. 2 Сол. 1; 8.

Амосъ 3; 2. Лука 12; 47, 48. 1 Пет. 4; 17.

1 Пет. 1; 7.

Втор. 10; 17.

2 Лѣт. 19; 7. Иовъ 34; 19. Дѣян. 10; 34.

Гал. 2; 6. Ефес. 6; 9. Кол. 3; 25.

1 Пет. 1; 17. Мат. 7; 21. Як. 1; 22, 23, 25.

1 Иоан. 3; 7. Екл. 12; 14. Мат. 25; 31. Иоан. 12; 48.

Гл. 3; 6. 1 Кор. 4; 5. Отк. 20; 12.

Иоан. 5; 22. Дѣян. 10; 42. 17; 31. 2 Тим. 4; 1, 8.

1 Пет. 4; 5.

Гл. 16; 25. 1 Тим. 1; 11. 2 Тим. 2; 8.

Мат. 3; 9. Иоан. 8; 33. Гл. 9; 6, 7. 2 Кор. 11; 22.

с Мих. 3; 11. Гл. 9; 4. Мат. 45; 25. 48; 2.

Иоан. 8; 41. Втор. 4; 8. Псал. 147; 19, 20.

Втор. 4; 8. Псал. 147; 19, 20. Фил. 1; 10.

Мат. 15; 14. 23; 16, 17, 19, 24.

Иоан. 9; 34, 40, 41. Гл. 6; 17. 2 Тим. 1; 13. 3; 5.

Иса. 50; 16, и дрг. Мат. 23; 3, и дрг.

Мал. 3; 8. Ст. 17.

2 Цар. 12; 14. Иса. 52; 5. Иез. 36; 20, 23.

Гал. 5; 3. Дѣян. 10; 34, 35.

Мат. 12; 41, 42. Иоан. 3; 9. Иоан. 8; 39. Гл. 9; 6, 7.

Гал. 6; 15. Отк. 2; 9.

1 Пет. 3; 4. Фил. 3; 3. Кол. 2; 11.